

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 4823 Plen.

Cerculariu

cătră tóte oficiile protopresbiterale din archidieceșana Transilvaniei.

Congresul nostru național-bisericesc din anul trecut a luat prin concludusul seu din 19 Iunie (1 Iuliu) 1886, Nr. 142 mēsuri necesare, pentru ca în viitoriu întrunirea congresului să nu întâmpine greutăți, și în firul acelora a regulat períodele congresuale așa, ca procsimul period de trei ani să se începă cu 1 Octobru 1887 și să se termine la 30 Septembrie 1890; totdeodată a enunciat, că alegerile pentru acest period au să se escrie cu observarea §-lui 150 din Statutul Organic cel mult în termin de trei luni socotite dela 1 Octobru 1887, astfel, ca deputații să fie aleși până la 31 Decembre 1887 și congresul procsim să se pótă întruni la 1/13 Octobru 1888, avënd a se observă acésta procedură și la períodele ce vor urmá dela 1 Octobru 1890 încolo.

În considerare deci, că archidieceșana noastră are să fie reprezentată în congresul național-bisericesc precum și celelalte eparchii câte prin 10 deputați din cler și 20 deputați mireni, — pentru esecutarea concludusului congresual provocat mai sus, în cea ce privesce alegerea deputaților congresuali, în urma recercării venerabilului Consistoriu metropolitan din 21 August a. c. Nr. 120/Metr. și pe basa normelor din Statutul Organic §§. 91, 140 și 148, prin acésta să ordina în archidieceșana noastră transilvană alegerea deputaților congresuali pe noul period de trei ani computați dela 1 Octobru 1887, și spre acest scop se publică următoarele:

I. Împărțirea mai nouă a archidieceșei în 20 de cercuri electorale, și — cât pentru congres — combinarea a 10 colegii preoțesci câte din două cercuri electorale, fiind deja publicată de aici prin cerculariul din 7 Septembrie a. c. Nr. 3414/Plen. pe lângă indicarea locurilor centrale: acum la noua alegere de deputați congresuali preoțimea se va grupá în colegii electorale, ér comunele bisericesci în cercuri electorale conform acéstei împărțiri; avënd a alege fie-care colegiu preoțesc câte un deputat din cler, și fie-care cerc câte un deputat mirén.

II. Pentru alegerea deputaților din cler preoțimea îndreptățită se va adună la locul central al colegiului Marți în 22 Decembre vechiu a. c.; ér pentru alegerea deputaților mireni se vor întruni sínódele parochiale estraordinare Duminecă în 20 Decembre vechiu a. c., premergënd anunierea sínodului cu opt zile înainte, adecă la 13 Decembre;

în fine colegiile mirenesci, compuse pentru fie-care cerc din bărbații de încredere ai singuraticelor sínóde parochiale, se vor întruni la locul central al cercului Marți în 22 Decembre vechiu a. c. pentru actul scrutiniului.

III. La fie-care colegiu electoral preoțesc este denumit câte un comisariu consistorial din cler, și la fie-care cerc electoral, respective la colegiile de scrutinii mirenesci, câte un comisariu consistorial mirén. Acesti comisari au să conducă fie-care la locul seu actul de alegere, respective de scrutiniu; deci conpspectul lor se aclude la cerculariul present sub / cu acea observare: că la cas, când vre-un comisariu, fie preoțesc, fie mirén, s'ar vedé împedecat dela împlinirea misiunii sale: acela are să facă numai decăt arétare la consistoriul archidieceșan pe lângă restituirea comunicatelor; decăt însé dela consistoriu nu ar urmá până la ziua alegerii, respective a scrutiniului, denumirea altui comisariu; séu decăt împedecarea comisariului ar întreveni numai în momentul suprem, dóră chiar la alegere, séu la actul scrutiniului: în aceste casuri membrii colegiului electoral preoțesc, respective ai scrutiniului sunt autorisați a-și alege un suplent al comisariului consistorial, care să îndeplinescă tóte agendele comisariale.

IV. Instrucțiunile pentru procedura la alegerile deputaților congresuali, emise la ocașiunile din trecut și completate după esperințele mai noué, să publică în §§-ii, ce urméză în conctestul acéstu cerculariu, și se recomëndă tuturor celor interesați pentru desvoltarea salutară a instituțiunilor nóstre bisericesci, ca nu numai să studieze bine și să observe exact aceste instrucțiuni la procsimele alegeri, ci să le și conserve cu grige pentru viitoriu, când póte se va face numai provocare la ele, fără a se mai publicá. Aceste instrucțiuni sunt:

A. Pentru alegerile deputaților din cler.

§. 1. Oficiul protopresbiterial, nemijlocit după espedarea cerculariului consistorial, compune după formulariul acclus aici sub A) atâtea liste separate, câte sunt colegiile preoțesci, la care aparține preoțimea din tractul seu; în fie-care listă petrece numai preoțimea, ce aparține colegiului respectiv; apoi listele acestea le trimite cu ocașiune sigură, prin postă séu prin espres, la adresa respectivilor comisari consistoriali preoțesci, adecă fie-căruia o listă pentru colegiul seu.

§. 2. La terminul fisat pentru alegerea deputaților preoțesci (astadatá Marți, în 22 Decembre a. c.), precis la 11 óre antemeridiane, se adună preoțimea la locul central al colegiului, căruia aparține, anume

în localul, care va fi designat prin comisariul consistorial, și acolo sub presidul comisariului se constitue în colegiu electoral, alegëndu-și doi bărbați de încredere și pentru purtarea protocolului un notariu.

§. 3. După constituirea colegiului electoral urméză verificarea preoțimei din tóte comunele, care aparțin acolo, fără considerare decăt sunt toți presenti séu ba. Acésta se face în rëndul listelor întrate de la oficiile protopresbiterale, eventual după cunoscința publică, ce o au cei presenti. Decăt se nasce vre-o îndoielă asupra îndreptățirii vre-unuia, cestiunea se decide cu maioritarea voturilor și rezultatul se petrece la protocol. Listele întrate dela oficiile protopresbiterale se acclud la protocol, ér cei verificați se petrec după nume într'o listă generală, carea verificată de colegiu se acclud asemenea la protocol, cu indicarea caracterului și locuinței fie-căruia.

§. 4. Terminată verificarea, colegiul trece numai decăt, séu eventual după o consultare confidențială, la alegerea unui deputat din cler pentru congres. Alegerea se face séu prin votare publică, séu decăt cere o tertialitate a celor presenti, prin o votare secretă. În tot casul ordinea votării este acésta: comisariul consistorial chiamă pre alegători, unul câte unul, după cum sunt petrecuți în lista generală, și fie-care alegător și dá votul seu cu graiu viu, ér în cas de votare secretă pune în urna pregătită spre acest scop o ședulă, ce conține numele întreg al individului, pre care-l doresce să fie deputat.

§. 5. Notariul colegiului sub controla președintelui comisariu și a bărbaților de încredere petrece în însuși protocolul colegiului după numerii curenți numele fie-căruia votant, și alătura în altă rubrică continuativă votul fie-căruia, adecă numele candidatului, căruia și-a dat votul seu respectivul alegător; ér în cas de votare secretă, se petrece la protocol numai numele votantului. În rubrica voturilor nu este permis a se pune în loc de nume „dto“ séu alte semne ori scurtări.

§. 6. După ce în rëndul listei generale vor fi votat toți alegătorii presenti, se mai așteptă o jumătate de óra pentru cei ce n'au fost presenti la rëndul prim, și decăt în restimpul acésta mai vin și alți alegători îndreptățiti: voturile lor se petrec la protocol întocmai ca ale celor de mai nainte; ér decăt la espirarea acelei jumătăți de óra nu se mai arată nici un alegătoriu: votarea se încheie. În protocol se notéză timpul (óra și minutele) când s'a încheiat votarea.

§. 7. După încheierea votării, biroul colegiului (președintele comisariu, bărbații de încredere și notariul) numără voturile și le suméză după diferitele

FOIȚA.

BABA GRIJA.

— Snoavă. —
(Incheere.)

Moartea, măcar că ea nu cunoasce ce e mila, nu ascultă la rugămintea nimenui, i s'a făcut și ei milă mai în urmă de biata babă, și punëndu-o jos din brațe, se întoarce și sprintenă se urcă în pěr, rupe vre-o două, trei pere, care i-au venit înainte, și iute dá să se dee jos.

Dar ce se veđi minune!!

Crengile pěrului, pare că cine-va le dăduse putere ca la nisce mâni de om, o apucară și o incurcară de toate părțile, de nu mai 'i era cu putință să se dee jos.

Moartea, care nu pricepea de loc, ce minune poate fi aceasta, dă'ncoace, dă'ncoace ca se poată eși dintre ele — dar pace bună!... Nu mai era chip de a scăpa dintre crengi.

Biata baba grija, care de frica cea mare își uitase de tot de puterea, care era dată pěrului ei, cum auđi pe moartea strigând și vâetându-se în pěr,

sări în sus de bucurie, măcar că era de jumătate moartă.

Ea își aduse aminte de toate, și scia că din pěr nu se va putea da jos moartea cât va fi lumea, dacă nu va porunci ea crengilor ca s'o sloboadă.

Dar moartea începú a striga și a plânge tot mai tare. Își smulgea pěrul din cap de necaz, vedënd cât de urit a păcălit o baba.

După-ce s'a sbătut ea multă vreme în pěr, fără ca se poată eși la cale, ostenită de abia mai rēsufia, își călcă pe inimă și începú a se ruga de babă, ca s'o scape.

Baba mândră și veselă, că acum a ajuns moartea a se ruga de ea, par' că nici nu vrea s'o audă, ci 'i striga numai de departe: Așa bine 'ți-e! Mai stăi și tu odată pe loc, că destul tot colinđi prin lume și duci fără un pic de milă pe cine 'ți ese înainte.

— Fie-ți milă de mine, și-mi ajută se scap, dișe atunci moartea, că-ți făgăduesc, că pe tine cât o fi lumea nu te-oi mai lua. Poți să trăiesci despre mine mii și sute de ani, că eu de tine nu mă voi mai atinge, — numai scapă-mé de aci.

Baba auđind de făgăduiala morții, și făcëndu-i-se milă de ea cum se chinuia, se hotări în sfērșit se o scape din pěr.

Deci a diș ea, ce o fi diș în gând numai, și crengile se dedură toate la o parte după cum le era crescătura lor, și lăsară drumul slobod morții.

Cum se simți moartea slăbită de crengi, și a vedut că acestea nu-i mai împedecă drumul ca mai înainte, iute ca gândul a sărit jos din pěr, și nici măcar se mai arunce ochii cătră babă, o șterse la fugă, și se ducea ca o nălucă....

*

Din vremea aceea și până astăzi încă, pe la baba grija nu a mai dat moartea. Baba trăesce și acuma, dar nu tot în bordeiul ei invecit, și nu la marginea satului unde avea bordeiul, ci ea umblă și cutreeră toată lumea, cruciș și curmeiș. Întră și stă cât stă prin casele împărăților și domnilor celor mari, de unde se întoarce pre la cei sēraci, pe cari 'i și are ea mai dragi. De ea n'a scăpat și nu scapă nimenea necercetat, căci ea este „grija“, pe care o are tot omul din lume bogat și sērac, mare și mic, fără deosebire, și pe care moartea nu o va duce cât va fi lumea.

I. T.

nume ale candidaților; ér la cas de votare secretă, numără ședulele puse în urnă, și decă corespund numărului votanților, le scrutinează, anume: le desface, le cetesce și le sumează; în fine președintele comisariu proclamă de deputat ales pe acela, care a întrunit majoritatea voturilor; ér la cas, când doi ar avé în majoritate voturi egale: între ei decide sörtea executată pe loc, și președintele proclamă de deputat pre cel favorit de sörte.

§. 8. Pentru deputatul ales se face numai decă în prezența colegiului electoral un **credențional**, și acela se subscrie de comisariu, de bărbații de încredere și de notari; apoi decă alesul este present, i se predă credenționalul imediat; ér decă nu este present i se trimite prin mijlocirea comisariului acolo, unde locuesce alesul, pe calea cea mai sigură și fără amânare.

§. 9. Terminându-se cu acestea actul alegerii, se încheie protocolul colegiului și se autentică în prezența alegătorilor, apoi se subscrie ca și credenționalul de comisariu, de bărbații de încredere și de notari, și decă stă din mai multe cöle, acele se cösă, ér capetele firului cusuturii se sigilează cu sigilul bisericii locale séu cu al unuia dintre bărbații de încredere. La protocol se aclud tóte actele și documentele, câte au legătură cu alegerea; deosebi la cas de votare secretă se aclud la protocol într'altel și ședulele de votare, cusute și sigilate ca însuși protocolul.

§. 10. Terminate și formalitățile din §-l precedent, comisariul declară lucrarea colegiului electoral de încheiată, și protocolul colegiului într'una cu tóte actele electorale îl așterne încă în aceeași di consistoriului archidiececan sub covertă sigilată și pe lângă un raport din partea sa, în care se fie îndicată predarea séu espedarea credenționalului, și modul espedării. Espedarea pe calea postală se face cu recomandare.

B. Pentru alegerile deputaților mireni.

§. 11. Cu opt zile înainte de terminul fiesat pentru întrunirea sínodelor parohiale, în fie-care biserică parochul local séu suplentul lui anuncie poporului în auđul tuturor: că la opt zile (astadată Duminecă în 20 Decembre vechiu a. c.) se va ține sinod parochial estraordinariu pentru alegerea unui deputat la congresul național-bisericesc din partea cercului electoral, căruia aparține comuna bisericescă după noua împărțire; totodată invită pe cei îndreptățiți la alegere: ca în ziua alegerii se se adune la biserică cu ceva mai timpuriu ca altădată, pentru ca premergând mai curând ritualele bisericesci, se rămână timp de ajuns pentru ținerea sínodelui electoral. Parochul va lucra bine, decă și pe altă cale va reflectă timpuriu pre popor, mai ales pre cel din filii, la ținerea sínodelui, punându-i în vedere însemnetatea alegerii și sfātuind pre cei ce au vot, ca cât mai mulți se participe la sinodul electoral.

§. 12. Oficiile parohiale se nu scape din vedere: că conform §-lui 5 al regulamentului congresual din anul 1878 pentru parohii, în fie-care parohia (comună bisericescă) trebuie se fie stabilit prin o **listă oficiösă** numărul acelora, cari după §. 6 din Statutul Organic pot luá parte în sinodul parochial. Lista acésta o compune la finea fie-cărui an solariu comitetul parochial în conțelegere cu oficiul parochial, și se publică în biserică cel puțin cu 8 zile înainte de ținerea sínodelui parochial ordinariu. Reclamări contra listei membrilor sínodali se pot face în scris séu cu vorba la sinodul procsim ordinariu. Unde ar lipsi din ori-ce cauză astfelu de listă, oficiul parochial are a-și încordá tóte puterile pentru a o compune cu tótă conscientiositate, ca la întrunirea sínodelui parochial electoral acea listă se se pótă autentică și folosi la actul votării.

§. 13. La terminul fiesat (Duminecă în 20 Decembre vechiu a. c.) după terminarea santei liturgii împreunate cu chemarea Duchului sânt, în fie-care comună bisericescă (filiile la olaltă cu materia) se întrunesc sinodul parochial estraordinariu pentru alegerea unui deputat mirén la congresul național-bisericesc. Local pentru sinodul acesta pótă fi biserică séu scöla locală, decă nu este altă comoditate și mai bună. Sinodul se deschide și lucrăză la început sub presiul ordinariu (parochul local, eventual protopresbiterul séu alt preot); anume sub presiul ordinariu se cetesce ordinul consistorial pentru alegere, se statorcesc lista generală a membrilor sínodelui și autenticată se aclude la protocol, în fine se constituie sinodul electoral conform §. 91. e), din Statutul Organic. — Óra, când s'a deschis sinodul, se însémnă la protocol.

§. 14. Sinodul propriu electoral se constituie alegânduși un președinte, doi bărbați de încredere și un notariu; apoi astfel constituit purcede numai decăt, eventual după o consultare prealabilă, la însuși actul alegerii de deputat, sub conducerea și controla biroului sínodal. Forma votării este cea cu graiu viu, séu

decă cer 20 de alegători, cea secretă. Președintele invită pe alegători, ca după votarea, ce va urmá, se nu se îndepărteze, ci se aștepte constatarea rezultatului și autenticarea protocolului. Óra când se începe votarea, se notéză în protocol. Ordinea votării este acésta: Președintele séu notariul cetesce din lista generală cu graiu respicat și pe rënd numele fie-cărui alegătoriu; membrii prezenți ai sínodelui, cari voiesc se participe la alegere, vin în persónă unul câte unul, la masa biroului sínodal, în rëndul, după cum sunt chemați din lista generală; fie-care din ei 'și dá votul cu graiu viu, eventual prin ședulă. Aclamațiunea nu este permisă, de asemenea nu este permis a votá unul în numele altuia, present séu absent. La cas, când alegătoriu nu scie întreg numele candidatului, e de ajuns dacá el va numi séu va scrie numele de familiă și caracterul candidatului, așa însă, ca identitatea persónei se nu vină la îndoiélă.

§. 15. Notariul sub controla bărbaților de încredere petrece în protocolul sínodal voturile date, scriind la fie-care votant Nrul curent, Nrul din lista generală, numele alegătoriu, și în rubrica următoare numele acelui individ, căruia alegătoriu 'și-a dat votul. În loc de nume nu sunt permise altfel de semne indicative, d. e. „dto“ séu „ „ . La cas de votare secretă se însémnă în protocol numai numele alegătorilor, ér ședulele se adună și se păstréză tóte pentru actul scrutiniului, ce va urmá.

§. 16. După-ce vor fi votat după listă toți alegătorii prezenți, se va mai așteptá o jumetate de óra pentru alegătorii, cari n'au fost prezenți sub decursul votării, și decă în acest restimp mai vin alegători, cari mai înainte nu votase, voturile lor se însémnă în protocol la rëndul seu; ér decă la espirarea restimpului de jumetate de óra nu se mai arată nici un alegătoriu îndreptătit: votarea se închee, însemnându-se în protocol timpul (óra și minutele) încheerii.

§. 17. După încheerea votării biroul sínodal numără voturile, ér la cas de votare secretă — ședulele, care decă corespund numărului votanților, se scrutinează desfăcându-se ele, cetindu-se și numărându-se numele ce le conțin. Resultatul votării se însémnă la protocol în modulcel mai esact, ca se fie evident câte voturi a întrunit fie-care candidat. La cas de votare secretă ședulele după scrutinare se adună tóte la olaltă, se numeriséză, și legate bine se pun sub covertă, ér coverta se sigilează după modalitatea prescrișă pentru sigilarea protocolului, la care ele se alătură.

§. 18. Terminându-se actul propriu al alegerii, sinodul electoral designéză pre unul din bărbații sei de încredere, care se iee la sine protocolul sínodelui electoral după-ce va fi în tótă forma încheiat și sigilat, și la timpul indicat mai jos se-l ducă la locul central al cercului și se-l presinte în persónă comisariului consistorial, făcând apoi parte din colegiul scrutinatoriu pentru cercul întreg. — Se recomandă sínodelor parohiale, a însărciná cu acésta misiune pre unul din cei mai acreditați membri ai sei, care se pótă implini cu punctualitate acésta însărcinare; căci alteum se pótă întâmplá, ca bărbatul de încredere a vre-unui sinod se întârzie cu prezentarea protocolului, séu nici se nu-l prezenteze comisariului, în care cas apoi ar rămâne neconsiderate voturile respectivului sinod, și din tóte lucrările lui nu s'ar alege nimica. — Provisiunea pentru un suplent la cas de împedecare este de asemenea recomandabilă.

§. 19. Despre întreg decursul sínodelui electoral se face un **protocol**, care încheiându-se, se autentică în prezența alegătorilor, apoi se subscrie de președinte, de bărbații de încredere și de notariu, **acludându-i-se lista generală a alegătorilor** și eventualmente ședulele de votare. Decă protocolul stă din mai multe cöle: acelea se cösă la olaltă, și capetele firului cusuturii se pun sub sigil. În tot cazul protocolul electoral trebuie se aibă pe pagina subscrisorilor dóue sigile întregi, imprimare cu céră, séu cu ostie séu cu vâpselă, unul al parohiei, altul al președintelui séu al unuia dintre bărbații de încredere. Decă sigilarea protocolului nu s'ar puté face după cum se prescrie aici: acésta împregiurare și cauzele ei se însémnă la protocol.

Pentru înlesnirea biroului se espedéză de aici pentru fie-care comună blanchete pentru protocoalele sínodelui electoral, tipărite după formulariul de sub B).

§. 20. Protocolul încheiat, subscris și instruit astfel se pune în covertă împreună cu aclusele lui, și coverta se sigilează cu céră, punându-se celea doué sigile prescrise pentru însuși protocolul; astfel sigilat se prevede în loc de adresă cu titlul din fruntea protocolului și se predă bărbatului de încredere designat pentru a-l duce la comisariul consistorial, ér după tóte acestea președintele declară sinodul electoral de încheiat.

§. 21. În ziua fiesată pentru scrutiniu (Marți, 22 Decembre vechiu a. c. precis la 11 óre înainte de méđăđi, toți bărbații de încredere, căroră s'au dat la mână protocoalele electorale ale sínodelor parohiale,

se adună la locul central al cercului lor electoral, și anume în localul designat spre acest scop prin comisariul consistorial; acolo apoi sub președința comisariului consistorial se constituie într'un **colegiu de scrutiniu**, alegându-și un notariu pentru ducerea protocolului, și doi bărbați de controlă.

§. 22. Constituindu-se colegiul scrutinatoriu, comisariul consistorial desface pe rënd tóte protocoalele sínodelor electorale în prezența bărbaților de încredere, tăind marginile covetelor fără a se vátémá sigilele; protocoalele apoi se cetesc cu voce înaltă, se numără sumariile voturilor din trêsele și se scriu în protocolul colegiului. Protocoalele electorale dubiose séu cu defecte esențiale, precum și celea sosite după terminarea scrutiniului, nu se iau în considerare, dar se aclud la protocol separat, spunându-se în protocol cauza, pentru care nu s'au putut considera. Covetele rămân acluse la protocoale.

§. 23. După esaminarea, numerarea și sumarea voturilor din întregul cerc electoral se constatá resultatul final, și acel individ, care a întrunit celea mai multe voturi, se proclamă de ales deputat congresual pe noul period de trei ani; ér la cas, când doi ar avé în majoritate voturi egale: între dênșii decide sörtea executată la mómént, și cel favorit de sörte se proclamă de deputat.

§. 24. Pentru deputatul ales în modul indicat se face în prezența colegiului de scrutiniu un **credențional**, care numai de cât se subscrie de comisariu și de toți bărbații de încredere, **va se dicá de toți membrii colegiului de scrutiniu**; apoi credenționalul se trimite alesului deputat acolo, unde acela se află cu locuința, dar pe calea cea mai sigură și fără amânare, sub speciala îngrijire a comisariului.

§. 25. Despre tótă lucrarea colegiului de scrutiniu se face un **protocol special**, care la încheere se autentică în prezența tuturor și se subscrie în tocma ca credenționalul, de comisariul consistorial și de toți bărbații de încredere; după care apoi comisariul consistorial declară de încheiată misiunea colegiului de scrutiniu, ér protocolul acésta dimpreună cu tóte celelalte acte electorale le așterne încă în aceeași di consistoriului archidiececan, pe lângă un raport, în care se arate, că credenționalul l'a transpus alesului deputat, indicând și modul transpunerii. Espedarea pe calea postală se face cu recomandare.

V. Oficiile protopresbiterale sunt însărcinate a trimite cu *tótă posibilă grăbire* acest cerculariu la fiesce-care oficiu parochial din tractul seu pentru a studiá, publicá și efectuí cele prescrise; spre care scop li se trimite de aicea un număr corespundătoriu de copie; érá comisarii consistoriali sunt poffiți a primí și implini misiunea cu băgare de sémă și la instrucțiunile speciale, ce le vor primí de aici.

Cu deosebire se fac atente oficiile parohiale a privighiá: se se evite ori-ce abnormitate séu abus la compunerea listelor celor îndreptățiți la alegere, séu la însuși actul alegerii; pentru-că aflându-se óre-care vinovat în afaceri de aceste, stricaciöse pentru vieța noastră bisericescă, va fi supus asprimei pedepselor bisericesci.

Din ședința plenară a consistoriului archidiececan, ținută în Sibiu, la 5 Octobree, 1887.

Miron Romanul m. p.,
archiepiscop.

Nicanor Frateșiu m. p.,
secretariu.

Sibiu, în 4 Decembre, 1887.

În situațiunea grea de ađi, situațiune grea, care din incurcáta ce e în cele din lăuntru pare a se incurca și în cele din afară, noué románilor nu ne-a rămas teren de desvoltare decăt numai cel bisericesc. Aici avem deci se ne concentrám toate puterile, aici avem se ne punem partea cea mai bună din inima noastră, și se consolidám biserică pe basa statutului nostru organic și în consonanță cu canoanele santei noastre biserice.

Constituțiunea bisericei noastre dá teren de activitate destul de abundant, constituțiunea bisericei noastre nu cere dela credincioșii nostri decăt trei condițiuni: majorenitate, stare socială independentă și viață nepátată. Parochianul, care are aceste calități, și care își implinesc în locul prim datorințele sale acasă în parochie, acela are drept se ia parte activă la întregă viața noastră bisericescă, el își alege pe comitetul seu parochial, chemat a administra și a conduce afacerile parohiei în privința economică, scolară și fundațională, are drept a alege deputați la sinodul protopresbiteral, la cel archidiececan resp. diecesan, și la congresul nostru bisericesc; totodată are și dreptul de a fi și el ales în toate funcțiunile amintite.

Această basă de drept este însă legată cu tot atâtea datorințe pentru parochian, și noi cutezăm a afirma, că în stadiul în care ne aflăm noi astăzi, puse în cumpună dreptul cu datorințele parochianului, ceste din urmă apasă mai tare.

Voim să ne explicăm.

Esistă, nu se mai poate nega — și ar fi păcat să mai tăcem — există un curent puternic îndreptat spre nimicirea bisericii noastre, și acest curent este împins, fără cruțare este el împins înainte prin presa ungurească fără deosebire de colorit de partidă, este împins înainte de către proselitismul fraților greco-catolici, și este în cele din urmă nutrit de către o sumă de bărbați de ai bisericii noastre, cari sunt puși de biserică în mare parte la căma afacerilor bisericesti în arhidieceasa noastră.

Succesele destructive se și arată în multe locuri, ceea ce noi o contribuim în mare parte și neciinței poporului, și slăbiciunii lui de a se lăsa se fie sedus, prin amăgiri de tot soiul.

Dintre toate uneltirile contra bisericii noastre pe noi mai tare ne doare ținuta oamenilor noștri, prin ce mult se demoralizează poporul și mai mari stricăciuni ne cauzează.

Noi cesti dela „Telegraful Român“ suntem legați de biserică noastră, legați de aședămintele ei și cu durere trebuie să constatăm, că o parte a presei noastre cu o rară consecvență bate de ani încoace în toate instituțiile bisericii noastre. Înțelegem se o facă aceasta foile străine, înțelegem se o facă băieți contrari bisericii noastre, înțelegem se o facă nisce aventurieri, cari își vor fi dicend: „Ubi bene“, cari producend sgudneli nu pot perde nimica, cari aji sunt aici, mâne la Belgrad sau București, nu înțelegem însă cum se face această lucrare de subminare sub auspiciile unor bărbați de ai bisericii noastre.

Aceasta ne-a îndemnat se dicem, că datorințele parochianilor de present sunt mai mari ca drepturile lor, avend dreptul a alege în corporațiunile bisericesti reprezentanți, dar avend totodată datorință să aleagă pe bărbați cu inimă pentru adevăratele interese ale bisericii.

La locul prim al diariului nostru publicăm cerculariul pentru alegerile de deputați la congres. Dorim din toată inima, ca alegerile să se termine prin trimiterea de bărbați, cari să nu aiba în vedere decât numai binele bisericii.

Revista politică.

Schimbarea, despre care s'a amintit mai de mult, că se va face în ministeriul dlui Tisza, astăzi este ca îndeplinită. Ministeriul de comerț contele Paul Széchenyi în urma constatărilor medicilor, că boala de care suferă este în mare parte urmarea ocupațiunilor încordate, și-a cerut deja demisiunea. În fața motivului adus nu mai încapă nici o îndoială că demisiunea nu se va primi; întrebarea este, că cine va fi noul ministru de comerț. După cum se anunță, doi ar fi candidați la postul acesta, și între acești doi, dl Tisza va alege.

Nu a fost numai o frasă goală cele șise de presă, înainte de aceasta cu câtă-va vreme, că astăzi ori-ce acțiune politică de mai mare însemnătate se condiționează de colosul nordic, căci aceasta se arată astăzi în faptă. Ori-ce pas mai momentuos cel face în împregiurările actuale Rusia, e precumpănit cu multă serioșitate din partea puterilor europene. Aceasta se întâmplă astăzi, când Rusia fără motiv își grămădește din greu trupele la frontierele monarhiei noastre din spre Galiția. Șcierea aceasta, care a pus pe gânduri în prima linie monarhia noastră, a alarmat și pe celelalte state, care întocmai ca în ajunul unui războiu deja anunțat, fac planuri și combinațiuni serioase cu privire la ținuta lor strategică în fața unui eventual războiu.

Încordarea cea mare în care au fost ținute statele în zilele din urmă, se pare totuși că a mai slăbit în urma unor deslușiri date din partea jurnalelor rusesci cu privire la concentrarea trupelor la granițele Austro-Ungariei.

Cu toate acestea nesiguranța își are loc în toate părțile, și nu va fi delăturată definitiv, până când țarul nu va face cunoscut scopul concentrării de trupe; ceea ce după cum anunță corespondentul lui „Times“ din Petersburg, va urma imediat.

Republica franceză, constituită în fine complet, s'a pus pe lucru. Discursul prin care președintele d-l Carnot a deschis camera, este un călduros apel către diferitele fracțiuni republicane, pe care le îndeamnă la unire și bună înțelegere. S'a mai șis în discurs cumcă alegerea lui de president reprezintă voia poporului, și ori ce alte prepusuri trebuie delăturate. Referitor la acest discurs „Neue Fr. Presse“ observă, că el tot așa de puțin va fi în stare, să pună la inimă radicalilor unitatea și patriotismul,

ca și apelul antecesorelui seu. În și afară de Franța, dorința d-lui Carnot de a susține pacea și bunele relațiuni cu puterile străine, va fi însă cu satisfacțiune întâmpinată.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Arad, 10 Decembre 1887. Dle redactor! Vedeând eu, că în numărul 120 al prețuitului Dvoastre jurnal, sub titlul „Scandalul din Arad“, a-ți publicat un articol în carele ve ocupați de „reuniunea femeilor române din Arad și provincie“, și vedend eu că în acel articol a-ți atins unele împregiurări, cari trebuiesc lămurite după starea faptică a lucrului, ve rog se binevoiați a da loc următoarelor reflecțiuni:

În ori ce societate cultă, oamenii privesc și trac-tează cestiunile de cultura cu un feliu de sfială și cu sântenia, ce acestea o merită. Sunt lucruri sfinte cestiunile de cultură, pentru-că prin ele se decide soarta și viitorul popoarelor. Purcedend de aci, sum sigur, că ne-ar cuprinde mirarea pre toți, când am ceti judecata unui străin asupra noastră după cele multe scrise în „Tribuna“ din Sibiu: „crise“ și „scandale“ în o cestiune de cultură, precum este cestiunea femeilor române din Arad.

Și cu toate acestea, cu toate că adevă unu, sau doi corespondenți ai „Tribunei“ au căutat și descăutat atâtea „crise și scandale“ despre aceasta reuniune, om serios nu s'a aflat, carele se stea cu „Tribuna“ de vorbă în aceasta cestiune.

Dvoastră, domnule redactor, poate că ve veți fi mirat de aceasta tăcere. Se me iertați însă, se ve spun, că aici în Arad toate cele scrise în „Tribuna“ n'au surprins pe nimenea. Pe aici, pe la noi, șcie toată lumea cât valorează „Tribuna“ și vorbele ei. „Tribuna“ și oamenii ei, de când scriu în jurnalul lor n'au vedit nimica bun, nici făcend-se, nici făcut aici în Arad.

Din norocire au vedit însă alții, că aici în Arad se lucrează, și se lucrează cu multă serioșitate de întreaga societatea; ear faptele au o însușire: prin vorbe se pot tăgădui, dar nu se pot suprima și nimic nici odată. Me voui servi în punctul acesta de un exemplu. De vre-o doi trei ani vin, și trec pe aici, prin Arad, mulți străini, între cari am vedit și mulți amici și chiar acționari de ai „Tribunei“. Mulți din acești oameni cunosceau Aradul numai după descrierile din „Tribuna“, și anume după vorbele respăndite de corespondenții ei; și dorind a cunoașce Aradul, cum este, după ce l'au vedit cu ochii pre cât s'au bucurat de cele ce au vedit, pre atât s'au indignat și scandalizat de vorbele și scor-niturile cetite în „Tribuna“. Ba unul din acești oameni, român verde dela granița Transilvaniei 'mi șicea mai de unădi, dupăce a vedit și s'a convins că ce s'a făcut aici: „se me duc numai acasă, am se-i spun eu cutăruia, că la ce feliu de lucru m'a îndemnat, când m'a făcut și pe mine se subscriu acțiuni de a le „Tribunei“, după cari n'am vedit dividende și n'am se ved nici un crucer din capital.

De aci veți înțelegere dle redactor, tăcerea publicului de aici în cestiunea reuniunii femeilor române. Veți mai înțelegere apoi aceasta tăcere și din faptul, că tot ceea ce s'ascriș în „Tribuna“, s'a scris nu cu intențiunea de a promova agendele reuniunii, ci numai cu intențiunea de a lovi în biserică și în întreaga societatea noastră, pentru ca pe aceasta cale se se poată înalța o singură persoană; ear oamenii, cari astfel gândesc, nu este nici o mirare dacă ved „scandal“ și „crise“ în ceea ce se face în interesul scopului.

Pe terenul însă, pe carele Dvoastră, dle redactor, a și pus cestiunea, ea trebuie discutată, deoarece aici nu de persoane, ci de scop este vorba; ear scopul reuniunii este înființarea unei scoale de fetițe cu internat, aici în Arad, în carea se se facă educațiunea fetițelor unei însemnate părți locuite de români.

Ideia înființării unei astfel de scoală este veche aici în Arad, mai veche adevă, decât ce ar fi fost vorba de înființarea unei reuniuni de femei; și îndată ce s'a terminat și organizat seminarul diecesan, s'a și început a se lucra pentru activarea ei, începend se adevă dela anul 1885 a se induce în bugetul instrucțiunii eparchiei noastre în fie-care an câte 1000 fl. pentru o scoală de fetițe, precum se poate vedă aceasta din respectivele protocoale sinodali. Votarea acestei sume s'a întâmplat din motivul, că diecesa succesive se și poată aduna mijloacele trebuincioase bănesci, și se și poată înființa o scoală de fetițe, pre carea se o susțină și conducă ea însăși.

Într'aceea însă s'a întâmplat, că damele române din Arad și provincie au conceput ideia de a înființa o reuniune de femei, și în urma unei invitări din

partea Prea Sântiei Sale, părintelui episcop al Aradului s'au întrunit într'o adunare, în carea sub presiunea Prea Sântiei Sale s'a decis înființarea unei reuniuni, ear după consituire Prea Sântia Sa retragend-se dela presidiu, și părăsind adunarea, damele române, între cari am vedit pre vre-o 3—4 de confesiunea greco-catolică, în unanimitate au decis, ca scoala înființândă prin reuniune se fie o scoală confesională greco-orientală, — ceea ce s'a îndus și în statute.

Vorba este dară în afacerea reuniunii de o scoală confesională greco-orientală. Și numai aceasta este ceea ce doare pe „Tribuna“ și scriitorii ei. Motivul acestei dureri îl veți înțelegere Dvoastră dle redactor, foarte ușor, dacă veți considera tonul în care scrie „Tribuna“ despre clerul român gr. or. și despre cel greco-catolic; ear pe aici lumea vede, că unde țintesc „Tribuna“ se ajungă prin o astfel de ținută.

În cestiunea despre care ve scriu, faptul este deci, că damele au decis în unanimitate, ca scoala înființândă prin reuniune se fie o scoală confesională greco-orientală, precum în Arad nici că s'ar fi putut altcum, după ce românii din părțile acestea aproape în totalitatea lor sunt de confesiunea ortodocșă.

Adunarea generală a reuniunii, când a decis înființarea reuniunii, și în unanimitate s'a pronunțat pentru scopul, pentru carele are reuniunea se lucreze, a ales totdeodată din sinul seu un comitet, căruia i-a încredințat a efeptui toate agendele reuniunii până atunci, până când reuniunea se va putea constitui în mod definitiv. Acest comitet, după ce au venit statutele reuniunii aprobate de guvern a elaborat „suplementul la statute“, prin carele se normează, și precisează raportul dintre reuniune și biserică, care supplement acel comitet, la subșternut consistoriului și sinodului eparchial pentru aprobare.

Cu privire la acest „suplement“ Dvoastră, dle redactor șiceți în articolul citat, că „nu era nici o trebuință de aceea, că biserică se se amestece așa afund în autonomia reuniunii, încât se o prefacă după toate formele în parochie, ci era de ajuns ca se și asigureze dreptul de a întări pre învățării scoalei confesionale, dreptul de disciplină asupra celorla și dreptul de a supraveghia învățământul.“

Se mi permiteți însă, dle redactor, a ve spune, că în punctul acesta biserică nu a făcut nici mai mult nici mai puțin, decât ceea ce i-a dictat legea, „statutul organic“, deoarece abstrăgend dela împregiurarea, că biserică la susținerea scoalei de fetițe se va angaja cu însemnate ajutoare bănesci, îndatăce scoala înființândă s'a decretat la dorința unanimă a damelor române de scoală confesională greco-orientală, — aceasta scoală cade întru toate în categoria celorlalte scoale confesionale întreținute de parochii și de protopresbiterate. Și precum după statutul organic susținută este autonomia parochiei și a protopresbiteratelor: tocma așa se susține prin „suplementul la statute“ și autonomia reuniunii.

„Noi lege avem“, și când vorba a fost, ca biserică se se pronunțe asupra raportului dintre biserică și reuniune, este natural și logic, că nu pută se se pronunțe altcum, decât cum i dictează legea, și așa s'a și întâmplat.

Statutul organic este un scut pentru toate scoalele noastre confesionale, și astfel scut va fi și pentru scoala înființândă prin reuniune, în contra tuturor fluctuațiunilor timpului. Și am toată nădejdea, că procedura damelor române din Arad va fi adoptată și de alte reuniuni înființând de aici înainte.

Dvoastră, dle redactor, de bună seamă cetind țipetele „Tribunei“, credeți, că aici în Arad sunt în aceasta cestiune partide. Să-mi permiteți însă a ve spune, că afară de doi, trei oameni ai „Tribunei“ de aici din Arad întreg publicul este în deplin acord cu ceea ce s'a făcut.

Dovadă despre aceasta este, că deși cei doi „tribuniști“ de aici „țipă“ de luni întregi în „Tribuna“, și deși corespondențele lor din „Tribuna“ le-au publicat și în foaia guvernamentală din localitate „Aradi Közlöny“ în care foaie apăreau imediat după-ce sosea „Tribuna“, la Arad; așa încât om nu este, carele se nu fi vedit, că tot acel om, carele le scria românesce le traducea și în limba maghiară pentru foaia maghiară numită, — totu-și emițend-se listele pentru subscrierea de membrii, aceasta decurge cu multă însuflețire, și încă până acum, precum aflu, au încurs trumoase sume în favorul reuniunii la cassa consistoriului din Arad; și în curend se va conchema și adunarea generală constituantă.

Astfelu dacă este de regretat vre-un „scandal“ în afacerea acestei reuniuni, acela este, că prin „țipetele“ „tribuniștilor“ din „Tribuna“ și din „Aradi Közlöny“ au lovit în biserică oameni, cari se țin „bisericiani“ și doară trăesc chiar din pânea bisericeii, în o cestiune, carea după votarea „suplementului la statute“ a devenit cestiune de cultură curat bisericască.

Dar în sfârșit s'a făcut, și facta infieri non possumus. Tocmai pentru că oamenii „Tribunei“ au inventat „crisă și scandal“ în afacerea acestei reuniuni, lumea de aici crede, că este un bun semn pentru viitor. Și ca să nu ve mirafi de cutezanța acestei credințe generale, am să ve espun dle redactor, că tot ceea ce bun s'a făcut aici în Arad, și anume: alumneul, seminariul, tipografia diecesană, fondul preoțesc și chiar scoalele nouă și altele, toate bine cârtite și lovite au fost de acești oameni. Dar laudă Domnului, în butul tuturor bârfelelor, aceste frumoase instituțiuni au prosperat, și prosperează. Astfelii cred oamenii pe aici, că se va întâmpla lucrul și cu aceasta reuniune. Gurile rele vor fi plătite cu ceea ce merită, ear reuniunea va prospera.

Aradamul.

Agnita, 30 Novembre, 1887. Prea onorate dle redactor! În mai mulți numeri ai „Telegrafului Roman“ a apărut articuli din protopresbiteratul nostru Agnita, prin care în loc de a se întări concordia între frați, se lucră din contra.

Nu am intențiunea nici plăcerea a me amesteca în disputele și certele altora, căci dices un proverb: „Cine suflă în foc, i sar scânteii în ochi.“ — Cu toate acestea, în interesul adevărului me vîd silit a declara, cumcă la ședința scaunului protopopesco dte 12 August a. c. la care se dices de păr. Nicolau Moldovan în artic. din Nr. 114—115 „Telegraful Roman“, că ar fi participat numai 3 asesori; — adevărul este: Cumcă la aceea ședință am luat parte afară de președinte 4 asesori, împreună și defensorul matrimonial.

„Fie vouă ce este așa — așa; și ce nu — nu!“ Apost. Iacob 5.12.

Ioachim Păreșu,
asesor ppsc.

Varietăți.

* (Călătorie în orient.) Archiducele Carol Ludwig, archiducesa Maria Teresia și sora acesteia, din considerațiuni sanitare se ocupă cu idea de a întreprinde o călătorie în părțile orientale, indeosebi ținta călătorii este Egiptul cu părțile de sus ale riului Nil, apoi Palestina, Libanon și Damasc. Plecarea se va face în cele dintâi zile ale lunii Ianuarie. Suita întregă se va compune din șase până în șapte persoane, între cari se va afla și renumitul scriitor istoric-critic Weis din Graz. După cum se vede escursiunea aceasta va aduce încât-va foloase și istoriografiei.

* „Männer-Gesangverein“, societatea, care de atâtea ori scie încânta publicul din Sibiu, prin producțiunea dată Mercuri seara ș'a mai câștigat un atribut la vața și simpatiile, de care se bucură de o vreme încoace. Programa cea atât de bogată și de variată a fost compusă cu un gust, care și de astădată a făcut onoare membrilor și vedesce în mod eclatant precisiunea dirigentului, a artistului G. Dimă; ear succesul esecutării a justificat așteptările aceloră, cari se bucură de ori-ce act, ce dovedesce propășire. Punct de punct a fost esecutat cu cea mai mare precisiune, punct de punct a fost întâmpinat

cu frenetice aplause, punct de punct a produs o astfel de impresie în publicul ascultător, încât a trebuit repetat. Culminațiunea de sigur a format-o punctul 7 din program. Frumoasa și sentimentală baladă „Rudolph von Werdenberg“ a mișcat și sguđuit și inimile cele mai pesimiste. Baritonistul Connerth, care a esecutat punctul 6 din program prin vocea-i sonoră și puternică a provocat emoțiune, în urma căreia a fost de două ori rechemat pe scenă. Orchestra orășenească sub conducerea d-lui Hermann, și carea a dat și de astădată concursul seu a obținut mare succes și dovedesce multă siguranță în perfecționare.

Din întâmplare concertul acesta s'a dat a două și după festivitățile arangiate în onoarea superintendentului Dr. Teutsch la aniversarea lui de 70 ani. Îndemnată de mulțimea oaspeților străini reuniunea a esecutat Imnul de E. Coburg de Gotta. Autorul acestui imn a trimis iubilantului ordinul seu de casă.

Imnul a fost esecutat de puternicul cor în acompaniarea orchestrei sub conducerea energicului dirigent G. Dimă. Insuflețirea produsă în public s'a manifestat prin frenetice și nesfârșite aplause, chiar prin vii strigări de bucurie. — Când înregistrăm cu plăcere acest act, amintim că printre mulțimea publicului sibian a luat parte străini și constatăm totodată viul interes al elevilor noștri seminariali, cari s'au prezentat în număr mare!

* Din Brașov ni se scrie: Societatea tinerilor comercianți ne-a reprezentat Duminecă în 20 Novembre comedia „Un tutor“ de Matilda Poni. Piesa a fost bine aleasă și plină de actualitate de aceea și bine primită de public.

„Un tutor“ este piesă potrivită cu actualitățile din viața socială. Esecutarea a fost escelentă. Dșoara D. și-a esecutat de minune rolul seu. Jocul nesilit și pășirea resolută pe scenă păreau că sunt dela o artistă cu rutină. Dșoara P. ca fată de casă a reprodus unul din acele tipuri, care te face să riđi de atâtea naivitate. Dl D. ca servitor a jucat escelent și de schimele ce le făcea trebuia să riđi Mult a contribuit pentru succes Dnul C. și B. ale căror mișcări erau naturale și conforme situațiunei. Între toți însă humorul cel mai mare l'a produs Dna P. căreia i se cuvine un merit necontestabil la reușita reprezentației. Jucătorii au fost deplin recompensați prin aplausele numeroase și un public foarte frumos ce a participat la reprezentație. Un buquet frumos a fost finalul piesei jucând damele în costum național hora, ce părea că te avântă în niște visuri de Maiu.

N. L.

* (Starea sanitară a lui Férry în urma atentatului.) În urma vulnerărilor, ce Férry le a căpătat din partea lui Aubertin, a fost sguđuit câtva timp de nisce friguri ușoare, cari însă l'ăsară în curând. De present marele bărbat e pe deplin restaurat. Din incidentul acesta lui Férry i s'a dat o mulțime de doveđi de simpatie din partea tuturor persoanelor de înaltă pozițiune.

Atentatorul Aubertin, la care s'a aflat o epistolă în care erau scrise cuvinte contra guvernului actual frances, fiind provocat din partea tribunalului de investigațiune a numi și pe complicitii, a răspuns că i va numi dacă amicii sei nu vor omori mai curând pe membrii cabinetului Rouvier.

* (Scurt și cuprinđător.) Când Alteța sa Archiducele Albrecht a plecat dela Arco la Viena în 5 Decembre n. pentru de a participa la conferințele militare a oprit de a i să face orice pregătiri oficiale de plecare cu cuvintele: „Mă duc numai pentru câteva zile, apoi vin earăși, pentru de a petrece aici.

* (Dumneđeu proteagă Francia.) În seara, când s'a auđit în Roma scirea despre dimisionarea lui Grévy, Papa a avut o lungă convorbire cu reprezentantul Franciei pe lângă Vatican. După ce Papa a ascultat cu o deosebită atențiune mesagiul lui Grévy, esclamă: „Dđeu proteagă Francia! Să ne rugăm pentru ea“.

Când în Francia sbuciumările pentru alegerea noului președinte erau cât se poate de vehemente, Papa s'a abținut față și cu cei mai întîmi ai sei a-și da părerea pentru unul sau altul dintre candidați.

* (Armee Album.) În 2 Decembre 1888 se implinesc patru decenii de când gloriosul nostru împărat și rege ocărmuesce soartea popoarelor din monarchie. Aceasta și festivă va fi sărbătorită de toate popoarele monarchiei, ca un semn de stimă iubire și credință cătră domnitori și dinastie. Ca semn de aducere aminte a acelei memorabile și va apărea și un album intitulat „Armee Album“ redactat de un comitet în Agram.

Albumul va conține o colecțiune de portrete ale căpeteniilor militare și schițe biografice din viața regimentelor. Prețul unui fascicol 1 fl 50 cr. Adresa: „Redaction des Armees-Album“ în Agram.

* (Bibliografic.) „Școala și Familia“, foaie pentru părinți și învățători, ce apare în Brașov de 2 ori pe lună, ca foaie a „Reuniunii“ învățătorilor români gr. or. din districtul al X lea Brașov, cu 1 Novembre (Nr. 14 și 15) are următorul cuprins:

Epistole asupra Crescerii adresate doamnei S. Bibliotecile școlare. Predarea practică a bucăților de cetire. Impovărarea intelectuală, și șederea prea multă în școală. Christofor Columb și descoperirea Americii. Două capitole despre pământ. Miorița (în dialectul macedo-român.) Dulci ingeri. . . (poesie.) Bibliografie — Diverse.

— „Meseriașul român“, foaie pentru învățătură și petrecere, anume întocmită pentru meseriași, ce apare în Brașov sub redacția președintelui reuniunii meseriașilor, zelosului paroch Bartolomeiu Baiulescu, a apărut în 1 Decembre cu următorul cuprins: Valoarea sănătății. Câteva noțiuni despre industrie și însemnătatea ei (urmare) discurs ținut de Ars. Vlaicu profesor, cu ocaziunea serbării Sf. Sofii în sala gimnasiunii român; și altele folositoare pentru măestri.

* (Observare.) Pentru a evita culegerea a două oară a cerculariului din fruntea foaiei, 'l publicăm fără de a acomoda ortografia după cea a țiarului nostru.

Nr. 199. [1756] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea unui post de capelan lângă neputinciosul paroch Nicolau Munteanovici din parochia suburbului Maierii Albei-Iuliei, se escrie concurs dela prima publicare cu termen de 30 de zile.

Emolumentele împreunate cu acest post fac 271 fl. 75 cr., adică jumătate din tot venitul parochial.

Doritorii de a ocupa acest post de capelan au a-și trimite suplicile lor instruite conform statutului organice la oficiul subscris în termenul mai sus indigitat.

Alba-Iulia, 26 Novembre 1887.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Alexandru Tordoșan,
protopresbiter gr. or.

[1752]

3—6

Vinuri roșii de Verșet

vechi de mai mulți ani à fl. 15 — fl. 17 — fl. 20 — și fl. 25 pro hectl. Ori ce cuant se espedează, cu toate acestea se reaceară unde e posibil pentru trimiterea de vase goale, deoare ce aici e lipsă de vase.

Both Lipót în Verșet.

În urma escelentei și puternice calități de vinuri garantez, că acestora gerul nu le strică nimica.

Picăturile de stomach Mariazeller,

care lucră de minune în contra tuturor boalelor de stomach.

Neasemănat mai bune, ca ori cari altele, pentru lipsa de apetit, și slăbiciunea stomachului, respirație, vânturi, răgăeli acre, colică, catar de stomach, acreală, formarea de peatră, producerea de prea multă flegmă, gâlbinaie, greață și vîrsături, (vomări), durere de cap (în cazul când provine dela stomach), convulsii de stomach, constipațiune sau inenere, încălearea

stomachului cu mîncări și beuturi, limbrici, splină, ficat, și hemoroizi. Prețul unei sticle împreună cu manducerea la întrebuintarea lor 35 cr., o sticlă după 60 cr.

Espositul-Central prin farmacistul Carl Brady, Kremsier (Moravia).

Picăturile de stomach Mariazeller nu sunt un arcan. Părțile constitutive sunt arătate la fie care sticlă pe explicarea la întrebuintarea lor. Veritabile se pot căpăta mai în toate farmaciile.

Avis! Picăturile veritabile de stomach Mariazeller, se falsifică și imitează în multe părți. Ca semn al veritabilității, are să se ia totdeauna, embalgia cu care se învelesce sticla, și care e rășie și în partea de deasupra provăduță cu marca fabricii, avînd pe lângă aceasta de a se mai observa, ca explicarea la întrebuintarea lor, care se află la fie care sticlă se fie imprimată în tipografia lui H. Gusek în Kremsier.

Veritabile se pot căpăta: Sibiu, farmacia Wilh. Morscher, farmacia Karl Müller, farmacia August Teutsch. — Orăștie, farmacia George Deak, farmacia Ios. Graffius, farmacia N. Vlad. — Avrig, farmacia Keserü. — Sătulung, farmacia Gustav Iekelius. — Alba-Iulia, farmacia Iul. Fröhlich. — Medias, farmacia Schuster. — Sas-Sebeș, farmacia Ludwig Binder, farmacia I. C. Reinhard. — Aiud, farmacia Em. Kovács. — Petroșeni, farmacia G. Gerbert. — Mercuria, farmacia Chr. Fr. Schimert. [1707] 6—25

IOSIEF GAVORA.

Pentru lucru eminent și gust bun la espozițiunea regnicolară din 1885 din Budapesta, distins cu medaila cea mare a espozițiunii.

In Budapesta, strada Váci, Nr. 17.

Recomand obiectele necesare pentru ajustarea bisericilor și capelelor pentru prețurile cele mai moderate, și lucrute cât se poate mai frumos: Anume:

Odăjdii, felon și altele, după ritul greco-oriental.

Prapori și stindarde pentru reuniuni.

Stindarde pentru pompieri, copii de școală, reuniuni industriale, reuniuni de cîntări și reuniuni de înmormântare.

Primesc repararea hainelor vechi precum și aurărirea și argintărirea pe lângă prețuri moderate.

Cusături cu aur, argint și mătăsă și haine bisericesci, cusute cu fir de aur, argint și mătăsă.

Dantele bisericesci. Învêlitoare de prestol. Mărfuri bisericesci. Damaste etc.

Punctualitatea mi o pot adeveri prin mai multe sute de epistole de recunoștință.

Cataloge de prețuri la dorință trimit libere de post-port. [1744] 3—30